

Dansk udgave

Retsforskrifter

62. årgang

22. februar 2019

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/287 af 13. februar 2019 om iværksættelse af bilaterale beskyttelsesklausuler og andre mekanismer for midlertidig tilbagetrækning af præferencer i visse handelsaftaler mellem Den Europæiske Union og tredjelande 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/288 af 13. februar 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 for så vidt angår visse regler om direkte betalinger og støtte til udvikling af landdistrikterne for årene 2019 og 2020 14

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/287

af 13. februar 2019

om iværksættelse af bilaterale beskyttelsesklausuler og andre mekanismer for midlertidig tilbagetrækning af præferencer i visse handelsaftaler mellem Den Europæiske Union og tredjelande

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og ⁽¹⁾

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen indgår regelmæssigt handelsaftaler med tredjelande, hvori den giver disse lande præferencebehandling. Sådanne handelsaftaler kan indeholde bilaterale beskyttelsesklausuler og andre mekanismer for midlertidig tilbagetrækning af toldpræferencer eller anden præferencebehandling, såsom stabiliseringsmekanismer for visse følsomme varer. De særlige forhold for visse varer, der er omfattet af handelsaftaler, kan kræve ad hoc-bestemmelser, og det samme gælder den sårbare situation for Unionens regioner i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (2) Det er nødvendigt at fastsætte procedurer for at garantere effektiv gennemførelse af bilaterale beskyttelsesklausuler og andre mekanismer for midlertidig tilbagetrækning af toldpræferencer eller anden præferencebehandling.
- (3) Denne forordning bør finde anvendelse, uden at det berører nogen af de særlige bestemmelser, der er indeholdt i handelsaftaler, vedrørende beskyttelsesforanstaltninger og andre mekanismer for midlertidig tilbagetrækning af toldpræferencer eller anden præferencebehandling, hvor sådanne særlige bestemmelser ikke er i overensstemmelse med denne forordning. Alle sådanne særlige bestemmelser bør opføres på listen i bilaget til denne forordning. Kommissionen bør derfor ikke forhindres i at forhandle om sådanne særlige bestemmelser i fremtidige handelsaftaler med tredjelande.
- (4) Beskyttelsesforanstaltninger skal kun overvejes, hvis den pågældende vare importeres til Unionen i så forhøjede mængder, i absolutte tal eller i forhold til EU-produktionen, og under sådanne vilkår, at det forårsager eller truer med at forårsage alvorlig skade på EU-producenter af lignende eller direkte konkurrerende varer. Beskyttelsesforanstaltninger bør antage én af de former, der er omhandlet i den relevante handelsaftale.
- (5) Opfølgning på og evaluering af handelsaftaler, gennemførelse af undersøgelser og, hvor det findes passende, indførelse af beskyttelsesforanstaltninger bør foregå på en måde, der er så gennemsigtig som muligt.
- (6) Medlemsstaterne bør underrette Kommissionen om tendenser i importen, som vil kunne kræve indførelse af beskyttelsesforanstaltninger.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 15.1.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 28.1.2019.

- (7) Pålideligheden af statistikker over al import fra de relevante lande til Unionen er afgørende for at kunne fastslå, hvorvidt betingelserne for indførelsen af beskyttelsesforanstaltninger er opfyldt.
- (8) Den nøje overvågning af eventuelle følsomme varer bør gøre det lettere at træffe afgørelser i tide vedrørende den eventuelle iværksættelse af undersøgelser og den efterfølgende indførelse af beskyttelsesforanstaltninger. Kommissionen bør derfor fra datoen for den relevante handelsaftales midlertidige anvendelse eller dennes ikrafttrædelse, hvis aftalen ikke anvendes midlertidigt, regelmæssigt overvåge importen af eventuelle følsomme varer. Overvågning bør udvides til at omfatte andre produkter eller sektorer, hvis den relevante EU-erhvervsgren fremsætter en behørigt begrundet anmodning til Kommissionen.
- (9) Det er ligeledes nødvendigt at fastsætte tidsfrister for, hvornår der kan iværksættes undersøgelser, og for afgørelser om, hvorvidt beskyttelsesforanstaltninger er hensigtsmæssige, så det sikres, at afgørelser herom træffes hurtigt, hvorved retssikkerheden for de berørte erhvervsdrivende øges.
- (10) Forud for anvendelsen af enhver beskyttelsesforanstaltning bør der foretages en undersøgelse, men Kommissionen bør have mulighed for at anvende midlertidige beskyttelsesforanstaltninger under kritiske omstændigheder.
- (11) Beskyttelsesforanstaltninger bør kun anvendes i det omfang og i så lang tid, som det er nødvendigt for at forebygge alvorlig skade og lette tilpasning. Den maksimale periode, i hvilken der kan anvendes beskyttelsesforanstaltninger, bør fastsættes, og der bør fastsættes særlige bestemmelser om forlængelsen og evalueringen af disse foranstaltninger.
- (12) Kommissionen bør indlede konsultationer med de pågældende lande, der er berørt af beskyttelsesforanstaltninger, hvis handelsaftalerne, som de er part i, kræver dette.
- (13) For at ændre bilaget til denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår tilføjelse eller fjernelse af oplysninger vedrørende: en handelsaftale; særlige bestemmelser indeholdt i en handelsaftale og vedrørende beskyttelsesforanstaltninger eller andre mekanismer for midlertidig tilbagetrækning af toldpræferencer eller anden præferencebehandling, som ikke er i overensstemmelse med denne forordning; varer, der er klassificeret som følsomme i en handelsaftale; eller bestemmelser, der fastsætter særlige regler for andre mekanismer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽²⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (14) Iværksættelsen af bilaterale beskyttelsesklausuler eller andre mekanismer og indførelsen af gennemsigtige kriterier vedrørende midlertidig suspension af toldpræferencer eller anden præferencebehandling i henhold til handelsaftalerne kræver ensartede betingelser for vedtagelsen af midlertidige og endelige beskyttelsesforanstaltninger, indførelsen af forudgående overvågningsforanstaltninger, afslutningen af en undersøgelse uden foranstaltninger og den midlertidige suspension af toldpræferencerne eller anden præferencebehandling.
- (15) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽³⁾.
- (16) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelse af forudgående tilsynsforanstaltninger og midlertidige beskyttelsesforanstaltninger i betragtning af disse foranstaltningers virkninger og den deraf følgende logik i forhold til vedtagelsen af endelige beskyttelsesforanstaltninger. Undersøgelserproceduren bør finde anvendelse på indførelse af endelige beskyttelsesforanstaltninger og på evaluering af sådanne foranstaltninger.
- (17) Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, hvor det er påkrævet af særligt hastende årsager, når en forsinkelse i indførelsen af midlertidige beskyttelsesforanstaltninger i behørigt begrundede tilfælde vil forårsage skader, der kan være vanskelige at udbedre, eller for at forhindre en negativ indvirkning på EU-markedet som følge af en stigning i importen.

⁽²⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (18) Der bør fastsættes bestemmelser om behandling af fortrolige oplysninger, således at forretningshemmeligheder ikke videregives.
- (19) Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en årlig rapport om gennemførelsen af handelsaftalerne, der er indeholdt i bilaget til nærværende forordning, og om anvendelsen af beskyttelsesforanstaltningerne —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Denne forordning fastsætter bestemmelser for iværksættelse af bilaterale beskyttelsesklausuler og andre mekanismer for midlertidig tilbagetrækning af toldpræferencer eller af anden præferencebehandling, der er indeholdt i handelsaftalerne mellem Unionen og et eller flere tredjelande og omhandlet i bilaget til denne forordning.

Disse bestemmelser finder anvendelse, uden at det berører nogen af de særlige bestemmelser, der findes i handelsaftalerne og er opført i bilaget, og som vedrører bilaterale beskyttelsesklausuler eller andre mekanismer for midlertidig tilbagetrækning af toldpræferencer eller af anden præferencebehandling, i tilfælde hvor sådanne bestemmelser ikke er i overensstemmelse med denne forordning.

Denne forordning forhindrer derfor ikke Kommissionen i at forhandle om sådanne særlige bestemmelser i fremtidige handelsaftaler.

2. Artikel 194 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 (*) gælder fortsat for anvendelsen af beskyttelsesforanstaltninger for midlertidig tilbagetrækning af toldpræferencer eller af anden præferencebehandling indeholdt i handelsaftaler indgået mellem Unionen og tredjelande, som ikke er omhandlet i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »aftale«: en handelsaftale, der er omhandlet i bilaget til denne forordning
- 2) »bilateral beskyttelsesklausul«: en bestemmelse vedrørende den midlertidige suspension af toldpræferencer, der er fastsat i en aftale
- 3) »interesserede parter«: parter, som er berørt af importen af varen
- 4) »EU-erhvervsgren«: enten samtlige EU-producenter på Unionens område af den tilsvarende eller direkte konkurrerende vare eller EU-producenter, hvis samlede produktion af den tilsvarende eller direkte konkurrerende vare udgør en betydelig del af Unionens samlede produktion af den pågældende vare; hvor en tilsvarende eller direkte konkurrerende vare kun er en af flere varer, som fremstilles af EU-producenterne, defineres EU-erhvervsgrenen i forhold til de konkrete aktiviteter, der foretages ved produktionen af den tilsvarende eller direkte konkurrerende vare
- 5) »alvorlig skade«: en betydelig samlet forringelse af EU-erhvervsgrenens stilling
- 6) »fare for alvorlig skade«: alvorlig skade, som er af klart overhængende karakter, idet fastlæggelsen af, om der foreligger en sådan fare, baseres på verificerbare oplysninger
- 7) »følsom vare«: en vare, der er udpeget i en specifik aftale som værende relativt mere sårbar over for en kraftig stigning i importen end andre varer
- 8) »overgangsperiode«: et tidsrum på 10 år fra en aftales ikrafttræden, medmindre andet er fastlagt i den relevante aftale
- 9) »relevant land«: tredjeland, som er part i en aftale.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

Artikel 3

Principper

1. En beskyttelsesforanstaltning kan indføres i overensstemmelse med denne forordning, hvis en vare med oprindelse i et relevant land importeres til Unionen:
 - a) i så forhøjede mængder, i absolutte tal eller i forhold til EU-produktionen, og
 - b) under sådanne vilkår, at det forårsager, eller der er fare for, at det vil forårsage, alvorlig skade på EU-erhvervsgrænsen, og
 - c) stigningen i importen er resultatet af forpligtelser, der følger af den pågældende aftale, herunder vedrørende nedsættelse eller afskaffelse af told på denne vare.
2. En beskyttelsesforanstaltning kan antage en af følgende former:
 - a) en suspension af en yderligere nedsættelse af toldsatsen for den pågældende vare i henhold til toldafviklingsplanen i aftalen med det relevante land
 - b) en forhøjelse af toldsatsen for den pågældende vare til et niveau, som ikke overstiger den laveste værdi af følgende:
 - i) den mestbegunstigelsestoldsats, der gælder for den pågældende vare på det tidspunkt, hvor beskyttelsesforanstaltningen træffes, eller
 - ii) den basistoldsats, der er fastsat i toldafviklingsplanen i aftalen med det relevante land.

Artikel 4

Overvågning

1. Kommissionen overvåger regelmæssigt udviklingen i importstatistikkerne for eventuelle følsomme varer opført i bilaget til denne forordning for hver aftale. Med henblik herpå samarbejder Kommissionen og udveksler oplysninger med medlemsstaterne og EU-erhvervsgrænsen regelmæssigt.
2. Kommissionen kan på baggrund af en behørigt begrundet anmodning fra den berørte EU-erhvervsgrænse udvide omfanget af den i stk. 1 omhandlede overvågning til at omfatte andre varer eller sektorer end dem, der er nævnt i bilaget.
3. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en årlig overvågningsrapport vedrørende statistikker for import af følsomme varer og af eventuelle varer eller sektorer, som overvågningen er blevet udvidet til at omfatte.

Artikel 5

Indledning af en undersøgelse

1. En undersøgelse indledes af Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat, fra en fysisk eller juridisk person, der handler på vegne af EU-erhvervsgrænsen, eller fra en forening uden status som juridisk person, der handler på vegne af EU-erhvervsgrænsen, eller på Kommissionens eget initiativ, hvis det på grundlag af faktorer som omhandlet i artikel 6, stk. 5, kan fastslås, at der foreligger tilstrækkelige umiddelbare beviser på alvorlig skade eller fare for alvorlig skade på EU-erhvervsgrænsen.
2. Anmodninger om indledning af en undersøgelse kan også indgives i fællesskab af EU-erhvervsgrænsen eller af en fysisk eller juridisk person, der handler på vegne af EU-erhvervsgrænsen, eller en forening uden status som juridisk person, der handler på vegne af EU-erhvervsgrænsen, og fagforeninger. Desuden kan anmodninger om indledning af en undersøgelse støttes af fagforeninger. Dette påvirker ikke EU-erhvervsgrænsens ret til at trække anmodningen tilbage.
3. Anmodninger om indledning af en undersøgelse skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) hastigheden og størrelsen af stigningen i importen af den pågældende vare absolut og relativt set
 - b) den øgede imports andel af det indenlandske marked og niveauændringerne for EU-erhvervsgrænsen for så vidt angår salg, produktion, produktivitet, kapacitetsudnyttelse, fortjeneste og tab samt beskæftigelse.
4. Varedækningen for en vare, der er genstand for en undersøgelse, kan omfatte én eller flere toldpositioner eller ét eller flere afsnit af én eller flere toldpositioner, alt afhængigt af de specifikke markedsforhold, eller kan følge enhver vareinddeling, der sædvanligvis anvendes inden for EU-erhvervsgrænsen.

5. Der kan også indledes en undersøgelse, hvis der sker en kraftig importstigning, som er koncentreret i én eller flere medlemsstater, forudsat at det på grundlag af faktorer som omhandlet i artikel 6, stk. 5, kan fastslås, at der foreligger tilstrækkelige umiddelbare beviser på alvorlig skade eller fare for alvorlig skade på EU-erhvervsgrenen.
6. Inden undersøgelsen indledes, giver Kommissionen et eksemplar af anmodningen om indledning af en undersøgelse til medlemsstaterne. Hvor Kommissionen har til hensigt på eget initiativ at indlede en undersøgelse i henhold til stk. 1, underretter den medlemsstaterne, når den har fastslået behovet for at indlede denne undersøgelse.
7. Bliver det klart for Kommissionen, at der foreligger tilstrækkelige umiddelbare beviser til at berettige indledningen af en undersøgelse, indleder Kommissionen undersøgelsen og offentliggør en meddelelse om indledning af en undersøgelse (»indledningsmeddelelsen«) i *Den Europæiske Unions Tidende*. Undersøgelsen skal indledes inden for en måned efter Kommissionens modtagelse af anmodningen i henhold til stk. 1.
8. Indledningsmeddelelsen skal indeholde følgende elementer:
 - a) et sammendrag af de oplysninger, Kommissionen har modtaget, og en anmodning om, at alle relevante oplysninger meddeles Kommissionen
 - b) perioden, inden for hvilken interesserede parter skriftligt kan give deres mening til kende og forelægge Kommissionen oplysninger, hvis der skal tages hensyn hertil under undersøgelsen
 - c) perioden, inden for hvilken interesserede parter kan anmode om at blive hørt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 6, stk. 9.

Artikel 6

Gennemførelse af undersøgelser

1. Efter offentliggørelsen af indledningsmeddelelsen i overensstemmelse med artikel 5, stk. 7 og 8, indleder Kommissionen en undersøgelse.
2. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at give oplysninger, og medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme sådanne anmodninger. Er de efterspurgte oplysninger af almen interesse og ikke fortrolige, jf. artikel 12, vedlægges de den ikkefortrolige sagsakt i henhold til nærværende artikels stk. 8.
3. Undersøgelsen skal så vidt muligt afsluttes inden for seks måneder fra datoen, hvor indledningsmeddelelsen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Denne frist kan forlænges med en periode på yderligere tre måneder under ekstraordinære omstændigheder såsom involveringen af et usædvanligt højt antal interesserede parter eller komplicerede markedsituationer. Kommissionen underretter alle interesserede parter om sådanne forlængelser og redegør for grundene hertil.
4. Kommissionen indhenter alle de oplysninger, den finder nødvendige for at afgøre, om betingelserne i artikel 3, stk. 1, er opfyldt, og verificerer, hvor det er relevant, disse oplysninger.
5. Kommissionen vurderer alle relevante objektive og kvantificerbare faktorer, der påvirker EU-erhvervsgrenens situation, herunder navnlig hastigheden og størrelsen af stigningen i importen af den pågældende vare absolut og relativt set, den øgede imports andel af det indenlandske marked og niveauændringerne for EU-erhvervsgrenen for så vidt angår salg, produktion, produktivitet, kapacitetsudnyttelse, fortjeneste og tab samt beskæftigelse. Denne liste er ikke udtømmende, og Kommissionen kan med henblik på at afgøre, om der foreligger alvorlig skade eller fare for alvorlig skade, tage hensyn til andre relevante faktorer såsom lagerbeholdninger, priser, forrentning af investeret kapital, likviditet, niveauet for markedsandele og andre faktorer, som forvolder eller kan have forvoldt alvorlig skade, eller som skaber fare for alvorlig skade på EU-erhvervsgrenen.
6. Interesserede parter, som har givet oplysninger i henhold til artikel 5, stk. 8, litra b), og repræsentanter for det relevante land kan efter skriftlig anmodning få indsigt i alle de oplysninger, der er indhentet af Kommissionen som led i undersøgelsen, bortset fra interne dokumenter udarbejdet af EU-myndighederne eller medlemsstaternes myndigheder, forudsat at sådanne oplysninger er relevante for fremlæggelsen af deres sag, ikke er fortrolige, jf. artikel 12, og anvendes af Kommissionen i undersøgelsen. Interesserede parter kan også fremsætte deres bemærkninger til sådanne oplysninger. Foreligger der tilstrækkelige umiddelbare beviser til støtte for disse bemærkninger, tager Kommissionen dem i betragtning.
7. Kommissionen sikrer, at alle de data og statistikker, der anvendes i undersøgelsen, er repræsentative, tilgængelige, forståelige, gennemsigtige og verificerbare.

8. Så snart de tekniske forudsætninger er til stede, sikrer Kommissionen passwordbeskyttet onlineadgang til den ikkefortrolige sagsakt (»onlineplatformen«), som Kommissionen bestyrer, og gennem hvilken alle relevante oplysninger, der ikke er fortrolige, jf. artikel 12, videregives. Interesserede parter, medlemsstaterne og Europa-Parlamentet gives adgang til onlineplatformen.
9. Kommissionen hører interesserede parter, navnlig hvis de inden for den frist, der er fastsat i indledningsmeddelelsen som offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, har indgivet en skriftlig anmodning, der godtgør, at de sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af undersøgelsen, og at der er særlige grunde til at høre dem mundtligt. Kommissionen hører interesserede parter ved senere lejligheder, hvis der er særlige grunde hertil.
10. Kommissionen letter adgang til undersøgelsen for forskelligartede og fragmenterede erhvervssektorer, der hovedsagelig består af små og mellemstore virksomheder (SMV'er), ved hjælp af en dedikeret SMV-hjelpdesk, eksempelvis ved forøgelse af viden, ved at give generelle oplysninger og forklaringer om procedurer og om, hvordan man indgiver en anmodning, ved at udgive standardspørgeskemaer på alle Unionens officielle sprog og ved at svare på generelle, ikkesags-specifikke forespørgsler. SMV-hjelpdesken stiller standardformularer til statistikker, der skal indsendes til bestemte formål, og spørgeskemaer til rådighed.
11. Gives oplysningerne ikke inden for den frist, der er fastsat af Kommissionen, eller hindres undersøgelsen i væsentlig grad, kan Kommissionen træffe afgørelse på grundlag af de foreliggende oplysninger. Finder Kommissionen, at en interesseret part eller en tredjepart har givet falske eller vildledende oplysninger, ser den bort fra disse oplysninger og kan i stedet bruge de foreliggende faktiske oplysninger.
12. Kommissionen opretter et kontor for høringskonsulenten, hvis beføjelser og ansvarsområder fastsættes i et mandat, der vedtages af Kommissionen, og som skal beskytte den effektive udøvelse af de interesserede parters proceduremæssige rettigheder.
13. Kommissionen underretter skriftligt det eller de relevante lande om indledningen af en undersøgelse.

Artikel 7

Forudgående tilsynsforanstaltninger

1. Kommissionen kan vedtage forudgående tilsynsforanstaltninger vedrørende import af en vare fra et af de relevante lande, hvis importen af den vare udvikler sig på en sådan måde, at det kunne føre til en af de situationer, der er omhandlet i artikel 3 og 5. Disse forudgående tilsynsforanstaltninger vedtages ved hjælp af gennemførelsesretsakter efter rådgivningsproceduren i artikel 17, stk. 2.
2. Forudgående tilsynsforanstaltningers gyldighedsperiode er begrænset. Medmindre andet er fastsat, udløber de ved slutningen af andet halvår efter det første halvår efter foranstaltningerne blev truffet.

Artikel 8

Indførelse af midlertidige beskyttelsesforanstaltninger

1. Kommissionen vedtager midlertidige beskyttelsesforanstaltninger i tilfælde af kritiske omstændigheder, hvor en forsinkelse sandsynligvis vil forårsage skade, som vil være vanskelig at udbedre, og som derfor nødvendiggør øjeblikkelig handling, når der i en foreløbig afgørelse truffet af Kommissionen på grundlag af de i artikel 6, stk. 5, omhandlede faktorer findes tilstrækkelige umiddelbare beviser for, at der er importeret en vare med oprindelse i det relevante land:
 - a) i så forhøjede mængder, i absolutte tal eller i forhold til EU-produktionen, og
 - b) under sådanne vilkår, at det forårsager, eller der er fare for, at det vil forårsage alvorlig skade på EU-erhvervsgrænen, og
 - c) stigningen i importen er resultatet af nedsættelse eller afskaffelse af told på den pågældende vare.

Disse forudgående tilsynsforanstaltninger vedtages ved hjælp af gennemførelsesretsakter efter rådgivningsproceduren i artikel 17, stk. 2.

2. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde, hvor en medlemsstat anmoder Kommissionen om øjeblikkelig intervention, og hvor betingelserne i denne artikels stk. 1 er opfyldt, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, efter proceduren i artikel 17, stk. 4. Kommissionen træffer en afgørelse inden for fem arbejdsdage efter modtagelse af anmodningen.

3. Midlertidige beskyttelsesforanstaltninger anvendes i højst 200 kalenderdage.
4. Ophæves de midlertidige beskyttelsesforanstaltninger, fordi undersøgelsen viser, at betingelserne i artikel 3, stk. 1, ikke er opfyldt, tilbagebetales enhver told opkrævet som følge af disse midlertidige beskyttelsesforanstaltninger automatisk.
5. Midlertidige beskyttelsesforanstaltninger finder anvendelse på alle varer, der overgår til fri omsætning efter datoen for foranstaltningernes ikrafttræden. Sådanne foranstaltninger forhindrer imidlertid ikke den frie omsætning af varer, som allerede er på vej til Unionen, hvis varernes bestemmelsessted ikke kan ændres.

Artikel 9

Afslutning af undersøgelser og procedurer uden foranstaltninger

1. Hvis en undersøgelse fører til den konklusion, at betingelserne i artikel 3, stk. 1, ikke er opfyldt, offentliggør Kommissionen en afgørelse om at indstille undersøgelsen og procedurerne efter undersøgelsesproceduren i artikel 17, stk. 3.
2. Kommissionen offentliggør en rapport, der angiver de resultater og begrundede konklusioner, den er nået frem til vedrørende alle relevante faktiske og retlige spørgsmål under behørig hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger, jf. artikel 12.

Artikel 10

Indførelse af endelige beskyttelsesforanstaltninger

1. Hvis en undersøgelse fører til den konklusion, at betingelserne i artikel 3, stk. 1, er opfyldt, kan Kommissionen vedtage endelige beskyttelsesforanstaltninger efter undersøgelsesproceduren i artikel 17, stk. 3.
2. Kommissionen offentliggør en rapport indeholdende et sammendrag af de væsentligste kendsgerninger og overvejelser af relevans for afgørelsen under behørig hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger, jf. artikel 12.

Artikel 11

Beskyttelsesforanstaltningernes anvendelsesperiode og evaluering

1. En beskyttelsesforanstaltning skal kun forblive i kraft, så længe den er nødvendig for at forebygge eller afhjælpe en alvorlig skade på EU-erhvervsgrænsen og for at lette tilpasning. Denne periode må ikke overstige to år, medmindre den forlænges i henhold til stk. 2.
2. Beskyttelsesforanstaltningens indledende anvendelsesperiode som omhandlet i stk. 1 kan forlænges med op til to år, hvis beskyttelsesforanstaltningen fortsat er nødvendig for at forebygge eller afhjælpe en alvorlig skade på EU-erhvervsgrænsen, og der er bevis for, at EU-erhvervsgrænsen er i færd med at tilpasse sig.
3. En medlemsstat, en fysisk eller juridisk person, der handler på vegne af EU-erhvervsgrænsen, eller en forening uden status som juridisk person, der handler på vegne af EU-erhvervsgrænsen, kan anmode om en forlængelse som omhandlet i denne artikels stk. 2. I så fald foretager Kommissionen, før den træffer afgørelse om forlængelse, en evaluering for at undersøge, om betingelserne i denne artikels stk. 2 er opfyldt, under henvisning til de faktorer, som er omhandlet i artikel 6, stk. 5. Kommissionens kan også indlede en sådan evaluering på eget initiativ, hvis der foreligger tilstrækkelige umiddelbare beviser for, at betingelserne fastsat i denne artikels stk. 2 er opfyldt. Beskyttelsesforanstaltningen forbliver i kraft, indtil resultatet af evalueringen foreligger.
4. Meddelelsen om indledning af en evaluering som omhandlet i denne artikels stk. 3 offentliggøres i overensstemmelse med artikel 5, stk. 7 og 8. Evalueringen gennemføres i overensstemmelse med artikel 6.
5. Enhver afgørelse vedrørende en forlængelse i henhold til denne artikels stk. 2 skal træffes i overensstemmelse med artikel 9 og 10.
6. En beskyttelsesforanstaltningens samlede anvendelsesperiode må ikke overstige fire år, inklusive anvendelsesperioden for eventuelle midlertidige beskyttelsesforanstaltninger, den indledende anvendelsesperiode og enhver forlængelse heraf.

Artikel 12

Fortrolighed

1. Oplysninger modtaget i medfør af denne forordning må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.
2. Oplysninger modtaget i medfør af denne forordning, som er af fortrolig karakter eller er afgivet fortroligt, må ikke videregives, medmindre den, der har afgivet oplysningerne, udtrykkeligt giver samtykke hertil.
3. I enhver anmodning om fortrolig behandling angives årsagerne til, at oplysningerne skal være fortrolige. Interesserede parter, som afgiver fortrolige oplysninger, er forpligtede til at afgive ikkefortrolige sammendrag heraf. Disse sammendrag skal være tilstrækkeligt detaljerede til at sikre en rimelig forståelse af de fortrolige oplysningers egentlige indhold. Under ekstraordinære omstændigheder kan de pågældende interesserede parter tilkendegive, at det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag af oplysningerne. I sådanne tilfælde, skal den pågældende part afgive en erklæring med en begrundelse for, hvorfor det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag. Viser det sig imidlertid, at en anmodning om fortrolig behandling er ubegrundet, og vil den, der har givet oplysningerne, ikke offentliggøre dem eller give tilladelse til, at de videregives generelt eller i form af et sammendrag, kan der ses bort fra de pågældende oplysninger.
4. Under alle omstændigheder betragtes oplysninger som fortrolige, hvis videregivelsen af dem vil kunne have betydelige negative følger for den, der har afgivet oplysningerne, eller som er ophavsmand til dem.
5. Stk. 1-4 er ikke til hinder for, at Unionens myndigheder henviser til generelle oplysninger og navnlig til begrundelserne for afgørelser truffet i henhold til denne forordning. EU-myndighederne skal dog tage hensyn til fysiske og juridiske personers berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke videregives.

Artikel 13

Rapport

1. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en årlig rapport om anvendelsen, gennemførelsen og overholdelsen af forpligtelserne indeholdt i hver aftale, herunder med hensyn til kapitlet om handel og bæredygtig udvikling, hvis aftalen indeholder dette kapitel, og i denne forordning.
2. Rapporten skal bl.a. indeholde oplysninger om anvendelsen af midlertidige og endelige beskyttelsesforanstaltninger, forudgående tilsynsforanstaltninger, alle regionale tilsyns- og beskyttelsesforanstaltninger, afslutning af undersøgelser eller procedurer uden foranstaltninger og oplysninger om aktiviteterne hos de forskellige organer, der er ansvarlige for gennemførelsen af aftalen, og om de nationale rådgivende gruppers aktiviteter.
3. Rapporten skal indeholde et sammendrag af statistikkerne og udviklingen i handelen med hvert af de relevante lande.
4. Europa-Parlamentet kan inden for to måneder fra forelæggelsen af Kommissionens rapport indkalde Kommissionen til et møde i Europa-Parlamentets kompetente udvalg med henblik på at fremlægge og redegøre for spørgsmål vedrørende gennemførelsen af denne forordning.
5. Senest tre måneder efter at rapporten er forelagt Europa-Parlamentet og Rådet, offentliggøres den af Kommissionen.

Artikel 14

Andre mekanismer og kriterier for midlertidig tilbagetrækning af toldpræferencer eller af anden præferencebehandling

1. Hvis en aftale indeholder bestemmelser om andre mekanismer eller kriterier, der muliggør midlertidig tilbagetrækning af toldpræferencer eller af anden præferencebehandling for visse varer, såsom en stabiliseringsmekanisme i forbindelse med Unionens regioner i den yderste periferi, for eksempel, hvor betingelserne i den relevante aftale er opfyldt, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter for at:
 - a) suspendere toldpræferencerne eller anden præferencebehandling for den pågældende vare eller bekræfte, at de ikke suspenderes
 - b) genindføre toldpræferencerne eller anden præferencebehandling, hvor betingelserne i den relevante aftale er opfyldt

- c) justere suspensionen for at overholde betingelserne i den relevante aftale, eller
- d) iværksætte andre foranstaltninger, der er fastsat i den relevante aftale.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 17, stk. 3.

2. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde, når en forsinkelse i udførelsen af handlingen omhandlet i denne artikels stk. 1 ville forårsage skade, der kunne være vanskelig at udbedre, eller for at forhindre en negativ indvirkning på EU-markedet, navnlig som følge af en stigning i importen, eller hvis andet er fastsat i den relevante aftale, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, efter proceduren i artikel 17, stk. 4.

Artikel 15

Delegerede retsakter

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 for at ændre bilaget med henblik på at tilføje eller fjerne oplysninger vedrørende:

- a) en aftale
- b) særlige bestemmelser som omhandlet i artikel 1, stk. 1, andet afsnit
- c) følsomme varer
- d) bestemmelser, der fastsætter særlige regler for andre mekanismer som omhandlet i artikel 14 om bl.a. overvågning, frister for undersøgelser og aflæggelse af rapport, hvis det er relevant.

Artikel 16

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 15, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 14. marts 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 15 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 15 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 17

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/478 ⁽⁵⁾. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/478 af 11. marts 2015 om fælles ordninger for indførelse (EUT L 83 af 27.3.2015, s. 16).

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
4. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med samme forordnings artikel 4 anvendelse.

Artikel 18

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 13. februar 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

BILAG

SÆRLIGE BESTEMMELSER INDEHOLDT I AFTALERNE OG GENNEMFØRT VED DENNE FORORDNING

Frihandelsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Singapore:

Anvendelsesdato	xx/xx/xxxx
Bilateral beskyttelsesklause	Artikel 3.10 (Anvendelse af en bilateral beskyttelsesforanstaltning)
Særlige bestemmelser indeholdt i aftalen:	<p>Artikel 3.9, litra b):</p> <p>»b) »overgangsperiode«: en periode på 10 år efter denne aftales ikrafttræden«</p> <p>Artikel 3.11, stk. 5:</p> <p>»5. En part må ikke anvende en bilateral beskyttelsesforanstaltning, jf. artikel 3.10 (Anvendelse af en bilateral beskyttelsesforanstaltning), stk. 1:</p> <p>...</p> <p>c) ud over udløbet af overgangsperioden, medmindre det sker med den anden parts samtykke.«</p>

Frihandelsaftale mellem Den Europæiske Union og Den Socialistiske Republik Vietnam

Anvendelsesdato	xx/xx/xxxx
Bilateral beskyttelsesklause	Artikel 3.10 (Anvendelse af en bilateral beskyttelsesforanstaltning)
Særlige bestemmelser indeholdt i aftalen:	<p>Artikel 3.9, litra c):</p> <p>»c) »overgangsperiode«: forstås som en periode på 10 år efter denne aftales ikrafttræden.«</p> <p>Artikel 3.11, stk. 6:</p> <p>»6. En part må ikke anvende en bilateral beskyttelsesforanstaltning:</p> <p>...</p> <p>c) ud over udløbet af overgangsperioden, medmindre det sker med den anden parts samtykke.«</p>

Aftale mellem Den Europæiske Union og Japan om et økonomisk partnerskab

Anvendelsesdato	xx/xx/xxxx
Bilateral beskyttelsesklause:	Artikel 2.5 (Landbrugsbeskyttelsesforanstaltninger) og artikel 5.2 (Anvendelse af bilaterale beskyttelsesforanstaltninger)
Særlige bestemmelser indeholdt i aftalen:	<p>Artikel 5.1, litra d):</p> <p>»d) »overgangsperiode«: i relation til en bestemt vare med oprindelsesstatus, den periode, der begynder på datoen for denne aftales ikrafttræden og varer til 10 år efter afslutningen af toldnedsættelsen eller -afskaffelsen for den pågældende vare i overensstemmelse med bilag 2-A.«</p>

Artikel 18 (Beskyttelsesforanstaltninger) i bilag 2-C om motorkøretøjer og reservedele:

- »1. I 10 år efter ikrafttræden af denne aftale forbeholder hver af parterne sig ret til at suspendere tilsvarende indrømmelser eller andre tilsvarende forpligtelser, hvis den anden part:
- a) ikke anvender eller ophører med at anvende et FN-regulativ som anført i tillæg 2-C-1, eller
 - b) indfører eller ændrer en anden lovgivningsmæssig foranstaltning, der annullerer eller forringer fordelene ved anvendelsen af et FN-regulativ opført i tillæg 2-C-1.
2. Suspensioner i henhold til stk. 1 er kun i kraft, indtil der er truffet afgørelse i henhold til den hurtige tvistbilæggelsesprocedure i artikel 19 i dette bilag, eller indtil der findes en gensidigt acceptabel løsning, herunder gennem konsultationer i henhold til artikel 19, litra b), i dette bilag, alt efter hvad der kommer først.«
-

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet og Rådet

Europa-Parlamentet og Kommissionen er enige om betydningen af et tæt samarbejde om overvågningen af gennemførelsen af aftalerne i bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/287 af 13. februar 2019 om iværksættelse af bilaterale beskyttelsesklausuler og andre mekanismer for midlertidig tilbagetrækning af præferencer i visse handelsaftaler mellem Den Europæiske Union og visse tredjelande. De er i denne henseende enige om, at såfremt Europa-Parlamentet vedtager en henstilling om indledning af undersøgelse af beskyttelsesforanstaltninger, undersøger Kommissionen omhyggeligt, hvorvidt betingelserne indeholdt i forordningen for indledning på eget initiativ er opfyldt. Såfremt Kommissionen ikke anser disse betingelser for opfyldt, forelægger den Europa-Parlamentets ansvarlige udvalg en beretning med en redegørelse for alle de faktorer, der er relevante for igangsættelsen af en sådan undersøgelse.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/288**af 13. februar 2019****om ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 for så vidt angår visse regler om direkte betalinger og støtte til udvikling af landdistrikterne for årene 2019 og 2020**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 42 og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 ⁽²⁾ er den nuværende retlige ramme for støtte til udvikling af landdistrikterne. Den giver mulighed for at yde støtte til andre områder med naturbetingede begrænsninger end bjergområder. I betragtning af forlængelsen til 2019 af fristen for den nye afgrænsning af andre områder med naturbetingede begrænsninger end bjergområder ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2393 ⁽³⁾ og den kortere tilpasningsperiode for landbrugere, der ikke længere kan komme i betragtning til betalinger, bør den gradvise nedsættelse af overgangsbetalinger, der først starter i 2019, starte på højst 80 % af de gennemsnitlige betalinger, der er fastsat i programmeringsperioden 2014-2020. Betalingsniveauet bør fastlægges således, at det ved udgangen af 2020 svarer til halvdelen af startniveauet.
- (2) For at yde bistand til medlemsstaterne og interessenterne med henblik på rettidig forberedelse af den fremtidige fælles landbrugspolitik og for at sikre en gnidningsløs overgang til den næste programmeringsperiode bør det præciseres, at det er muligt at finansiere aktiviteter i tilknytning til forberedelsen af den fremtidige fælles landbrugspolitik gennem teknisk bistand på Kommissionens initiativ.
- (3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 ⁽⁴⁾ er den nuværende retlige ramme for direkte betalinger. Mens de fleste af dens bestemmelser kan finde anvendelse, så længe nævnte forordning er i kraft, er der andre bestemmelser, som udtrykkeligt henviser til kalenderårene 2015-2019, som er omfattet af den flerårige finansielle ramme 2014-2020. For enkelte andre bestemmelser var en anvendelse ud over kalenderåret 2019 ikke udtrykkeligt foreskrevet. I juni 2018 forelagde Kommissionen et forslag til en ny forordning til erstatning af forordning (EU) nr. 1307/2013, men først fra den 1. januar 2021. Det er derfor hensigtsmæssigt at foretage nogle tekniske justeringer af forordning (EU) nr. 1307/2013, således at den kan anvendes gnidningsløst i kalenderåret 2020.
- (4) Den forpligtelse, der er fastsat i artikel 11 i forordning (EU) nr. 1307/2013, til at nedsætte den del af beløbet af de direkte betalinger, der tildeles en landbruger for et givet kalenderår, der overstiger 150 000 EUR, gælder så længe, som nævnte forordning er i kraft. Nævnte artikel fastsætter dog kun en forpligtelse for medlemsstaterne til at give meddelelse om deres beslutninger og det anslåede resultat af denne nedsættelse for årene 2015-2019. For at sikre en videreførelse af det nuværende system bør medlemsstaterne ligeledes give meddelelse om deres beslutninger vedrørende året 2020 og det anslåede resultat for nævnte år.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 31.1.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 12.2.2019.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2393 af 13. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), (EU) nr. 1306/2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik, (EU) nr. 1307/2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og (EU) nr. 652/2014 om bestemmelser vedrørende forvaltning af udgifter i tilknytning til fødevarerækeden, dyresundhed og dyrevelfærd samt til plantesundhed og planteforermingsmateriale (EUT L 350 af 29.12.2017, s. 15).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608).

- (5) Flexibilitet mellem søjlerne er en valgfri overførsel af midler mellem direkte betalinger og udvikling af landdistrikterne. I henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 1307/2013 kan medlemsstaterne gøre brug af denne flexibilitet for kalenderårene 2014-2019. For at sikre at medlemsstaterne er i stand til at bibeholde deres egen strategi, bør flexibiliteten mellem søjlerne også være mulig for kalenderåret 2020, der svarer til regnskabsåret 2021.
- (6) Som følge af ændringen af artikel 14 i forordning (EU) nr. 1307/2013 vedrørende kalenderåret 2020 bør henvisningerne til nævnte artikel tilpasses med hensyn til medlemsstaternes forpligtelse til lineært at nedsætte eller forhøje værdien af betalingsrettighederne som følge af variationer i det årlige nationale loft, der er et resultat af deres meddelelser om anvendelsen af flexibilitet mellem søjlerne.
- (7) Forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (8) For omgående at kunne give medlemsstaterne den nødvendige flexibilitet og sikre kontinuiteten i politikken for udvikling af landdistrikterne i de sidste år af programmeringsperioden 2014-2020 bør der ske fravigelse af den periode på otte uger, der er omhandlet i artikel 4 i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.
- (9) For omgående at kunne give medlemsstaterne den nødvendige flexibilitet og sikre kontinuiteten i politikken for udvikling af landdistrikterne i de sidste år af programmeringsperioden 2014-2020 bør denne forordning finde anvendelse fra den 1. marts 2019 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af forordning (EU) nr. 1305/2013

I forordning (EU) nr. 1305/2013 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 31, stk. 5, indsættes følgende afsnit efter det første afsnit:

»Uanset første afsnit gælder det, at hvis den gradvise nedsættelse af betalingerne først begynder i 2019, starter disse betalinger på højst 80 % af den gennemsnitlige betaling, der er fastsat i programmeringsperioden 2014-2020. Betalingsniveauet fastsættes således, at slutniveauet i 2020 svarer til halvdelen af startniveauet.«

- 2) I artikel 51, stk. 1, indsættes følgende afsnit efter det første afsnit:

»ELFUL kan finansiere aktiviteter til forberedelse af gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik i den efterfølgende programmeringsperiode.«

Artikel 2

Ændringer af forordning (EU) nr. 1307/2013

I forordning (EU) nr. 1307/2013 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 7, stk. 2, affattes således:

»2. For hver medlemsstat og for hvert kalenderår stilles det anslåede resultat af nedsættelsen af betalinger i artikel 11 (som afspejles i forskellen mellem det nationale loft, der er anført i bilag II, plus det beløb, der er til rådighed i henhold til artikel 58, og det nettoloft, der er fastsat i bilag III) til rådighed som EU-støtte, som finansieres med midler fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL).«

- 2) I artikel 11, stk. 6, tilføjes følgende afsnit:

»Hvad angår året 2020, meddeler medlemsstaterne Kommissionen de beslutninger, der er truffet i henhold til denne artikel, og det anslåede resultat af nedsættelser senest den 31. december 2019.«

3) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne kan senest den 31. december 2019 beslutte at stille op til 15 % af deres årlige nationale lofter for kalenderår 2020, jf. bilag II til denne forordning, til rådighed som supplerende støtte, som finansieres med midler fra ELFUL i regnskabsår 2021. Som følge heraf er det tilsvarende beløb ikke længere til rådighed for tildeling af direkte betalinger. Denne beslutning meddeles Kommissionen senest den 31. december 2019 og angiver den valgte procentsats.«

b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»Senest den 31. december 2019 kan medlemsstaterne beslutte at stille op til 15 % til rådighed for direkte betalinger, eller for Bulgariens, Estlands, Spaniens, Letlands, Litauens, Polens, Portugals, Rumæniens, Slovakiet, Finlands og Sveriges vedkommende op til 25 %, af det beløb, som afsættes til støtte, som finansieres med midler fra ELFUL i regnskabsår 2021 i henhold til EU-lovgivning, som vedtages efter Rådets vedtagelse af den relevante forordning i henhold til artikel 312, stk. 2, i TEUF. Som følge heraf er det tilsvarende beløb ikke længere til rådighed til støtte, som finansieres med midler fra ELFUL. Denne beslutning meddeles Kommissionen senest den 31. december 2019 og angiver den valgte procentsats.«

4) Artikel 22, stk. 5, affattes således:

»5. Hvis det loft for en medlemsstat, som Kommissionen har fastsat i henhold til denne artikels stk. 1, ikke er det samme som det foregående år, som følge af enhver beslutning, som den pågældende medlemsstat har truffet i henhold til denne artikels stk. 3, artikel 14, stk. 1 eller 2, artikel 42, stk. 1, artikel 49, stk. 1, andet afsnit, artikel 51, stk. 1, andet afsnit, eller artikel 53, foretager den pågældende medlemsstat en lineær nedsættelse eller forhøjelse af værdien af alle betalingsrettighederne for at sikre overensstemmelse med nærværende artikels stk. 4.«

Artikel 3

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. marts 2019.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 13. februar 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA